

tema tahte vastaselt väljaspool geograafilist ala, mille jaoks need on väljastatud — ega seadmeid, mis on omandatud või aktiveeritud vale nime ja aadressi alusel, ega ka seadmeid, mille kasutamisel on rikutud lepingulist piirangut, mille kohaselt on lubatud üksnes nende kasutamine eraotstarbel.

2. Direktiivi 98/84 artikli 3 lõikega 2 ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis takistavad kasutamast välismaiseid dekodeerimis-seadmeid, sealhulgas neid, mis on omandatud või aktiveeritud vale nime ja aadressi alusel, ja neid, mille kasutamisel on rikutud lepingulist piirangut, mille kohaselt on lubatud üksnes nende kasutamine eraotstarbel, kuna niisugused õigusnormid ei kuulu selle direktiiviga kooskõlastatud valdkonda.

3. ERTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et

— sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on ebaseaduslik importida, müüa ja kasutada selles riigis välismaiseid dekodeerimis-seadmeid, mis võimaldavad juurdepääsu kodeeritud satelliitleviteenusele, mis pärineb teisest liikmesriigist ja sisaldab esimese riigi õigusnormidega kaitstavaid objekte,

— seda järeldust ei lükka ümber asjaolu, et välismaine dekodeerimis-seade omandati või aktiveeriti valede isikuandmete ja vale aadressi alusel, mis esitati kavatsusega hoida kõrvale käsitletavast territoriaalsest piirangust, ega ka asjaolu, et seda seadet kasutatakse ärilistel eesmärkidel, kuigi see oli mõeldud erakasutuseks.

4. Intellektuaalomandi õiguste omaniku ja ringhäälinguorganisatsiooni vahel sõlmitud ainulitsentsilepingu tingimused kujutavad endast ERTL artikli 101 alusel keelatud konkurentsipiirangut, kui nendega on kõnealusele organisatsioonile pandud kohustus mitte väljastada dekodeerimis-seadmeid, mis võimaldavad juurdepääsu õiguste omaniku kaitstud objektidele nende kasutamiseks väljaspool territooriumi, mida see litsentsileping hõlmab.

5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et reprodutseerimisõigus hõlmab siirdamiseks vajalikke teoste osi satelliitdekoodri mälus ja telekraanil, tingimusel et need osad sisaldavad elemente, mis väljendavad asjaomaste autorite eneste intellektuaalset loomingut, kusjuures selleks, et kontrollida, kas see sisaldab niisuguseid elemente, tuleb analüüsida samal ajal reprodutseeritud osadest koosnevat tervikut.

6. Niisugune reprodutseerimine, mis on kõne all kohtuasjas C-403/08 ja mis toimub satelliitdekoodri mälus ja telekraanil,

vastab direktiivi 2001/29 artikli 5 lõikes 1 sätestatud tingimustele ning seega võib sellega tegeleda autoriõiguste omanike loata.

7. Mõistet „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ülekantud teoste telekraani ja kõlarite abil edastamist pubis viibivatele klientidele.

8. Nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiivi 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldata-vaid autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta tuleb tõlgendada nii, et see ei mõjuta satelliitdekoodri mälus ja telekraanil toimuva reprodutseerimise õigus-pärasust.

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (viies koda) 6. oktoobri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-302/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Riigiabi — Venezia ja Chioggia territooriumil tegutsevatele ettevõtjatele antud riigiabi — Sotsiaalmaksu vähendamine — Tagasinõudmine)

(2011/C 347/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci ja E. Righini)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja avvocato dello Stato G. Aiello)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Komisjoni 25. novembri 1999. aasta otsuse 2000/394/EÜ, mis puudutab abimeetmeid, mis on Venezia ja Chioggia territooriumil tegutsevate ettevõtjate kasuks ette nähtud seadustega nr 30/1997 ja nr 206/1995, millega kehtestatakse sotsiaalmaksuvähendused (teatavaks tehtud numbri K(1999)4268) all, EÜT 2000, L 150, 23.6.2000, lk 50), artiklite 2, 5 ja 6 täitmiseks vajalike meetmete selleks ette nähtud tähtaja jooksul võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Itaalia Vabariik ei võtnud ette nähtud tähtaja jooksul vajalikke meetmeid komisjoni 25. novembri 1999. aasta otsusega 2000/394/EÜ, mis puudutab abimeetmeid, mis on Venetia ja Chioggia territooriumil tegutsevate ettevõtjate kasuks ette nähtud seadustega nr 30/1997 ja nr 206/1995, millega kehtestatakse sotsiaalmaksuvähendused, ebaseaduslikuks ja ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abikava alusel makstud abi selle saajatelt tagasinõudmiseks, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud otsuse artiklist 5 tulenevaid kohustusi

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 256, 24.10.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. oktoobri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-493/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ETL artikkel 63 ja EMP lepingu artikkel 40 — Kapitali vaba liikumine — Välismaised ja siseriiklikud pensionifondid — Ettevõtte tulumaks — Dividendid — Maksuvabastus — Erinev kohtlemine)

(2011/C 347/04)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja M. Afonso)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes ja H. Ferreira)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ETL artikli 63 ja EMP lepingu artikli 40 rikkumine — Kapitali liikumise piirangud — Välismaised ja siseriiklikud pensionifondid — Dividendid — Maksustamine — Erinev kohtlemine

Resolutsioon

1. Kuna Portugali Vabariik võimaldab ettevõtte tulumaksu vabastust üksnes Portugali territooriumil asuvatele pensionifondidele, on Portugali Vabariik rikkunud ETL artiklist 63 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

(¹) ELT C 37, 13.2.2010.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 6. oktoobri 2011. aasta otsus (Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — (Austria) eelotsusetaotlus) — Astrid Preissl KEG versus Landeshauptmann von Wien

(Kohtuasi C-381/10) (¹)

(Tööstuspoliitika — Toiduainete hügieen — Määrus (EÜ) nr 852/2004 — Valamu paigaldamine toiduaineid turustava asutuse tualettidesse)

(2011/C 347/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Astrid Preissl KEG

Kostja: Landeshauptmann von Wien

Ese

Eelotsusetaotlus — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT L 139, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 319) II lisa I peatüki punkti 4 ja eelkõige nimetatud sätte saksakeelses versioonis esineva sõna Handwaschbecken (valamu, mis on määratud käte pesuks) tõlgendamine — Liikmesriigi haldusotsus, millega nõutakse ühe kohviku tualetti sellise valamu paigaldamist, mis on varustatud kätepuhastusvahenditega ning hügieeniliste kätekuivatusvahenditega.

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 852/2004 (toiduainete hügieeni kohta) II lisa I peatüki punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et selle sätte tähenduses ei tule valamu all mõista üksnes valamut, mis on ette nähtud ainult käte pesemiseks, ning veekraan ja kätekuivatusvahendid ei pea olema kasutatavad ilma neid kätega puudutamata.

(¹) ELT C 274, 9.10.2010.